

[Grønning.]

kunne udføres af flere Landmænd i Fællesskab og med et samlet Laan, hvilket maa anses for heldigt.

Jeg savner i Bemærkningerne eller i Fremsettelsestalen en samlet Oversigt over de Arealer, som hidtil er blevet grundforbedret i Henhold til tidligere og nugældende Lov. Oprindeligt regnede man med, at ca. 300 000 ha var kalkkrængende eller vandlidende i en saadan Grad, at Grundforbedring var nødvendig. Naar der nu er anvendt 35 Mill. Kr., højtærede Landbrugsminister, saa kunde det være rart at vide lidt om, hvad vi har faaet for Pengene.

Foruden Ønsket om en permanent Lovgivning har mit Partis tidligere Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger, ved en tidligere Lejlighed fremsat et andet Ønske, som der i hvert Fald i Forslagets Titel er taget Hensyn til. Maaske er Hensynet mindre, naar vi ser paa Forslagets Indhold. Jeg tænker her paa § 9, der har et temmelig fyldigt Udseende, og som vistnok ikke er helt saadan, som man i Betænkningen forud for Vedtagelsen af Loven af 1935 havde forudsat, at den skulde være. Nu vil jeg sige derom, at jeg forstaa Bestemmelserne i § 9 saaledes, at Tilskuddene gives som en Præmie for øget Beskæftigelse og ikke i og for sig til Grundforbedringsarbejdet som saadant, altsaa en Præmie for at sætte disse arbejdsløse i Gang. Derfor faar man dette Tilskud, men det er ikke et Tilskud, der gives til Grundforbedringen som saadan.

Saaledes forstaa jeg det. Men saa er der i Lovforslaget tillige skabt Udvej for de Landmænd, som ikke ønsker at benytte § 9. De kan optage Laan mod Fortrinsret og alligevel være frit stillet med Hensyn til, om de vil udføre Arbejdet selv, med fast eller løs Arbejdskraft, naar det i øvrigt er teknisk forsvarligt og saa naturligvis ogsaa udføres under teknisk Kontrol. Saadan maa jeg forstaa disse Paragraffer, at den enkelte Landmand er frit stillet i den Henseende. Han er ikke bundet af § 9; ønsker han ikke at udnytte den, kan han lade være, men det forspilder ikke hans Ret til at søge et Laan, hvor han kan give sine Laangivere Fortrinsret.

Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi beredvilligt vil deltage i Forslagets videre Behandling.

Rasmussen (Gylling): De hidtil vedtagne Grundforbedringslove har, som allerede bemærket af forskellige Talere, været af midlertidig Karakter, men man har alligevel

Grund til at understrege, at de har virket efter den Mening, hvori de blev givet. Der er i Henhold til dem udført et stort og nyttigt Arbejde, der har været værdiskabende for Landbruget og arbejdsskabende til Gavn for Arbejderne. I det store og hele kan man vel sige, at Lovgivningen paa dette Omraade hidtil har virket tilfredsstillende for alle Parter:

Der blev, som det ogsaa er nævnt, ved Lovens sidste Behandling udtalt Ønske om at komme over til en permanent Lovgivning. Det tager Forslaget her ogsaa Sigte paa, og Hovedprincippet i det er da det, at medens Staten før var Laangiver, faar Laangivningen herefter en mere privat Karakter, idet det bliver fra Pengeinstitutter eller eventuelt paa anden Maade, Laansøgerne kan faa disse Laan. Nu er det maaske rigtigt, som det ogsaa allerede er sagt herfra i Dag, at det kan volde visse Vanskeligheder at faa disse Laan fremskaffet. Det er muligt, men det kan jo være, at man kan foretage Undersøgelser ved Henvendelser til Pengeinstitutterne fra Ministeriet, saadan at man lige- som kan faa en Idé om, hvorvidt det virkelig kan tænkes, at de Vanskeligheder kan være til Stede. Jeg tror for øvrigt ikke, det bliver ret mange Steder i Landet, der vil vise sig at være Vanskeligheder, men jeg tør ikke afvise Udtalelsen om, at det kan være Tilfældet enkelte Steder, og det burde naturligvis ikke være afgørende for, om vedkommende Arbejde kunde gennemføres.

Laanene gives efter Lovforslaget her paa 10 Aar at afdrage i 20 Terminer, og man stiller i Udsigt, at der eventuelt kan opnaas Afdragsfrihed i 5 Aar. Jeg vil meget gerne støtte den Opfattelse, at det kan være rimeligt, at man støtter Ansøgninger, som sikkert i høj Grad vil komme frem, netop ved denne Afdragsfrihed, for det er saa rigtigt, at i de første Aar efter en Grundforbedring giver den ikke noget forøget Udbytte, og det vil sikkert være vanskeligt for mange lige straks at paabegynde Afdragene.

I § 5 stilles der Forslag om, at Udvalgene, der beskæftiger sig med Arbejdet ude omkring, udvides fra 5 til 6 Medlemmer, og der er noget rigtigt i, at i det Øjeblik Pengeinstitutter eller andre bliver interesseret i Arbejdets Udførelse, skal disse ogsaa være repræsenteret. Men i og for sig er der ikke noget Grundlag for Ængstelse med Hensyn til Sikkerheden. Det er nemlig saa bombesikkert, at man udmærket godt kunde se bort fra Lovforslagets Bestemmelse om et sjette Medlem. Naar jeg nævner dette, er det, fordi det er blevet stærkt kritiseret, at disse Grundforbedringsudvalg kostede